

at møde ved en Eksekutionsforretnings Fortsættelse, kan begæres fremstillet af Politiet.

Ændringsforslag Nr. 23 vil jeg ogsaa gerne henlede Opmærksomheden paa. Der er dør hjemlet en Udpantningsret paa 2 Aar i de Tilfælde, hvor det drejer sig om Indrivelse af Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige; den almindelige Udpantningsret gælder jo ellers kun i 1 Aar. Man har navnlig henvist til, at efterhaanden som Skatterne er blevet større og større, har mange Kommuner og ikke mindst vistnok Københavns Kommune maattet gaa ind paa at indrømme Henstand eller afdragsvis Betaling. Ved mange Lejligheder bliver der ogsaa Tale om Klager til Over-skatteaaadet. Dernæst har de fleste Kom-muner et stort Antal Skatteydere, hvis Bopæl man i lange Tider ikke har kunnet faa opsporet; og endelig bliver der ofte Tale om Forhandlinger med fremmede Kom-muner eller med Indenrigsministeriet an-gaaende Fordeling af en Skatteydere per-sonlige Kommuneskat. Hermed kan ofte hengaa saa lang Tid, at den almindelige Udpantningsfrist, 1 Aar, er forløbet. Jeg kan derfor ikke tænke andet, end at den Æn-dring, der herigenem foreslaas, vil vinde almindelig Tilslutning i Kommunerne.

Det samme gælder vistnok ogsaa Æn-dringsforslag Nr. 24, hvor der aabnes Ad-gang til i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne at lade Udpantning for Skat-ter, Afgifter og andre Ydelser til det offent-lige foregaa efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse ved dertil af Kommunalbe-styrelsen bemyndigede kommunale Tjene-stemænd. Der er ingen Tvivl om, at dette de fleste Steder vil have til Følge, at Skat-ter vil gaa langt bedre ind, idet en saadan kommunal Tjenestemand ikke vil skifte saa ofte som en Fogedfuldmægtig.

Ved Ændringsforslag Nr. 27 har vi til-sigtet en tydeligere Affattelse af § 32 vedrørende Skifterettens Behandling af de Tvistemaal, der opstaa under Skiftebe-handlinger. I det store og hele er det Men-ingen her, at Reglerne om Skifterettens Kompetence skulde være, som de var, inden vi fik den nye Retsplejelov. Der er ingen Tvivl om, at det i det hele er en prak-tisk Ordning, som Justitsministeren her har foreslaaet.

I Ændringsforslag Nr. 30 foreslaas der en Tilføjelse til Lovforslagets § 42, idet det i Tilfælde, hvor Straffen kan overstige Fæng-sel eller Tvangsarbejde, ikke skal være nok til at bringe en Sag for Underretten, at der foreligger en fuldstændig og troværdig Til-

staaelse fra sigtedes Side, men der tilløjes „og der ikke fra hans Side begæres Paa-kendelse ved Landsret.“ Det er faldet mig lidt vanskeligt at gaa med til denne Æn-dring, men jeg tror dog ikke, den vil faa stor Betydning i det praktiske Liv, idet de tiltalte — i alt Fald efter min Erfaring — næsten altid vil ønske at faa deres Sag af-gjort ved Underretten. Ændringsforslag Nr. 32, som er foreslaaet af Justitsministe-ren, indeholder en overordentlig praktisk Regel. Den gaar ud paa, at i Landsrets-sager i 1ste Instans kan den Sagfører, som har været beskikket til Forsvarer for den tiltalte ved Undersøgelsesretten, beskikkes til Forsvarer for ham. Den paagældende vil være inde i Sagen og vil have faaet Inter-esse for vedkommende, og jeg ved, at der ikke mindst hos Sagførere har været stærke Ønsker fremme om en saadan Ordning.

Ændringsforslag Nr. 34 gaar ud paa, at Maksimumsgrænsen for de Bøder, som kan vedtages for Politimesteren, forhøjes fra 40 til 60 Kr. Den højtærede Minister havde foreslaaet 100 Kr., og det har i Ud-valget kostet ganske overordentlig Ulejligh-ed at naa til en fælles Indstilling; men vi er blevet enige om at foreslaa 60 Kr., og hermed staar ogsaa i Forbindelse, at vi i Ændrings-forslag Nr. 36 foreslaar, at Ankesummen for Bøders Indankning fra Underretten til Overretten bliver 60 Kr. Den er i Øjeblikket 40 Kr. og var ogsaa foreslaaet sat op til 100 Kr. — Ændringsforslag Nr. 38 er ret vigtigt, men jeg kan derom henvise til den meget udførlige Begrundelse, vi har faaet fra Justitsministeriet, og som vi in extenso har optaget i Bemærkningerne.

Hermed har jeg gennemgaaet de væ-sentligste af de Punkter, hvorom der er op-naaet Enighed i Udvalget. Jeg skal dernæst ganske kort omtale, at et Flertal af Ud-valgets Medlemmer, nemlig Venstre, So-cialdemokraterne og de Radikale, indstiller til Tinget, at § 3 i Lovforslaget udgaar. Det drejer sig om den Adgang, der i Henhold til Retsplejelovens § 31 er givet visse Personer til at overvære Domsforhandlingerne i Straffesager, selv om de holdes for lukkede Døre. Saadanne Personer er de ved den paatalte Handling forurettede Personer, Dommere, Øvrighedspersoner, offentlige An-klagere, Sagførere og de, som indkaldes som Nævninger til det paagældende Ting. Som vi udtaler i Betænkningen, mener vi, at den Ret, der saaledes er givet disse Per-soner til at overvære Domsforhandlingerne, bør blive staaende ved Magt, og for saa vidt der i Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i Foraaret